

Foi'a acést'a ese totu a opt'a di — Preiulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu Tóte siodienile si banii - deprenu dar prenumeratiunile se primescu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tieri: pe anu meratiune sunt de a se tramite la in tote dilele. 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr. Redactiune: Strat'alui Leopoldu Nr. 4.

Depesie telegrafice. (Serviciul Gurei Satului.)

Timisiora. Diuariele afirma, că la conferintia de aice au participat numai romani si serbi. Eu din contra intarescu, că la conferintia acést'a a participat si domnulu Andrassy prin unu reprezentante alu seu, carele a esprimitu de minune ideile unguresci, si acestu representante a fostu domnulu Ratiu nobilu de Caransebesiu.

Satumare. Romanii de aice au decisu, ca in privint'a alegerilor venitorie să ocupce terenulu celu pasivu, că standu dinsii pan'acuma totu pe terenulu celu activu, s'au obositu de luptele cele multe, ce le-au portat, si acumua au gandit uș mai faca si altii. (Unu memorandum satmarianu ? Gur'a Sat.)

Aradu. Pactalu nostru cu ungurii a produsu resultate admirabile. Ungurii din cele patru cercuri electorale, ce n'au lasatu noue, n'au candidat inca in contra nostra decâtum numai in doue cercuri. Se traiésca deákistii !

Siomcuta-mare. Mamaligarii de aice adunandu-se la unu papriasiungurescu, la propunerea lui Jósha bátsi au decisu să alegă pe dlu Ujfalusy de mamaligariu oporariu, de óra-ce dsa atâtu de bine a sciutu să-i convinga, că paprasiculu e mai bunu decâtum mama-lig'a.

Maramuresiu. S'a latit'u vestea, că pe aice a fostu unu focu mare. Cu tota siguritatea potu spune, că n'a fostu decâtum numai unu focu de paie, adeca intr'o conferintia natiunala s'au decisu multe bune si frumose, si-apoi nu s'a facutu nimica.

Siomcuta-mare. Fratiloru de la Gur'a Satului ! Nu ve intristati ! Căci de si Zsiga bátsi nu va mai fi alesu la noi, dar in locul dniei sale va merge Jósha bátsi. Va să dica nu perdeti nimica.

Oradea-mare. Se pregătesce o enciclica noua. Acuma acel'a e necasulu, de ce nu politisează preotii ? De ce nu lucra si cortesiesc pentru — deákisti ?

Selagiu. Insufisire mare. Invingere estraordinaria. In conferintiele de paie acumua s'au tienutu siepte milioane de toasturi. S'au candidat trei deputati romani, — dar de la alegere ne vomu retrage, pentru că ungurii sunt mai tari decâtum noi.

Cantece cortesiesci.

II.

Pentru marirea dlu Gozdu.

Frundia verde, lapte acru,
Am unu nume mandru, sacru,
Eu-su romanulu celu mai mare,
Carele unu sémenu n'are.

Fost'am, fostu eu deputatu,
Unde astfelu m'am portat,
Câtu l'alegerea a dó'a
Am avutu eu voturi — noue.

Duce-m'asiu eu ér la Tinc'a,
Inse mi-a crepatu tilinc'a,
Dupa glasulu ei celu dulce
Nici chiar draculu nu se duce.

Am venit uacum la Sasca,
Strigati: „Gozdu să traiésca !“
Eu-su vestitulu complexistu,
Membru 'n clubulu deákistu.

Singuru eu am inventat,
Complexulu multu laudat,
Care prin unu paragrafu
Ne-a facutu nimica, pravu.

Dieu, complexulu laudat,
Singuru eu l'am inventat,
Dar patenta n'am cerut,
Că eu-su liberalu nascutu !

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala

Frate de cruce!

Nu te sparia, că astă data nu-ți trămitu epistolă nici prin postă, nici pe tiligrafu, nici pe damisia (Dampfschiff) celu cu spiridusiu, ci prin biet'a astă de columba. Pare că te vedu cum înholbi din ochi, dar trebuie să sei, că de cand s'a inceputu viéti'a constitutională magiara libera, și de cand politică înalta, admirata de toti renegattii, ne-au facutu fericiți — că adi mane o să potem portă căreia roșii și pinteni de unu scalusiu, și vomu potă intră în — posturile cele mai bune și grase, unde apoi vomu potă fericită și usiură sărtea poporului seracu, — de atunci d'icu nu mai e omulu siguru a trămite nimicu pre postă. Mai la inceputu te desbra-cau ómenii cei rei, — éra acumu, ti-cetescu epistolele; că adi o pui, mane o cetescu ei, éra peste trei septemani ti-o trămitu indereptu, firesce sigilata cum a fostu, și tu déca vei fi orbu nu vei observă, că a fostu desfacuta odata. — Intr' aceea nu e mirare, că-ci agitatiunile nu mai au fine, deci trebuiă să se facă dispusiuniile cuviintiose nu cumva să se trămitia arme prin epistole său planuri contra intregității statului, adi celu mai fericiu. Apoi adi predominesce egală indreptățire, prin urmare nu trebuie să avemu secrete.

Atât'a ca să fiu mantuitu de mania ta petru tacerea de pana acuma.

Amu de unde să-ti incepu? De la resaritu spre apusu său de la média-nópte catra médiadi? Nici dentr' unu locu, ci incepu da la . . . de la . . . conferintă din Timisiór'a! Asculta și te mira!

Me punu pecatele și me ducu și eu a óce. Dupa amédi, la nu sciu căte ciasuri, unu număr de 5 milioane de romani și serbi ocupă orasiusu. Me vîru si eu între ei și dau să me indesu în sala, cand unulu de la . . . me prinde de caciula și face siupu cu ea de pantenu. Vai! între smei in cosniti'a ta — i dîsei redicandu caciul'a. Ba pusce dracu'n tine, ardeleanu prostu, ce vrei tu între noi? Avui norocu, că venira mai multi preteni ai mei, și luandu-me de branca me hatîra, in sal'a. Of! decandu m'a facutu mam'a a atia ómeni cu minte n-am vediu. Se incepu siedinti'a. Se scola unulu, se scola altulu, dar nici unulu n'au fostu ca . . . poti eugetă, na da ce socoti? Pare că ved că dici, că de a bona séma acela a fi fostu care avutu mai mare barba. Da,

Tiér'a mammaligariloru.

Scriu din Tiér'a mammaligariloru. Ca să me precepi mai bine, iubito cetitoriu, trebuie să-ti spunu că acést'a nu e ce-va Americ'a nou inventata, ci este Tiér'a cunoscuta pan'acum sub numele constituitionalu „Tiér'a olvasó egyletului“ din cuventu, că aici este o societate romana, numita „olvasó egylet.“

De multu n'am amblatu pre aici; de atunci tóte s'au intorsu și s'au stramutat, incătu tienu de lipsa, că pentru orientare să-ti descriu său mai bi-

da, fratele și Dnulu Misiciu. Domne al duesce-i gură hasna că a fostu deputat, că frumosu mai vorbia. Nu insedaru i-au strigat: să traiésca!

Dar éta, eram să facu unu peccatum mare! Frate: nu ai chipsuire! Candu se scola Ratiu pe toti i puse in uimire (?) Eu nu am sciu, că omulu acestă e asié romanu bravu! Vedi, vedi, nici unulu nu are atât'a tielu in capu ca Ratiu. Me necajeam că nu poteam să mergu să-lu tiucu. Dar nu i-am remasă detoriu, atât'a i-am stricat „Jivio“ de am amortită.

N'am vreme a-ti scrie pe largu tóte acele lucruri ne mai pomenite, că-ci me grabiam să mergu in Ardelu, să vedu ce facu romani? Nu cumva să nu aléga deputati, că-ci atunci cine va cantă in numele, loru căte unu igen, in diet'a dela — Pesce?

Cu anim'a cătu pumnulu și ardienda ca flăcăra inteleptiunei lui Misiciu și Ratiu, am parasitul loculu celu fericiu, unde acești doi domni voiau să pună fundamentul unui edificiu constituitionalu; me grabiam, că pentru acelui fizitoriu edificiu să cumperi lemne și varu din Ardelu.

Me urcai in carulu celu de focu, și nu me oprii pana la Belgradu. Candu dam să intru in orasul unu maierasiu me opră, dîcadu: Ho! cine esti! Ei bade Niculae nu me cunosci? i dîsei. Ieră-me, gandeam că esti cortesiu, că te și tocum. — Da ce e nou lu-intrebai? Ti-oiu spune. Ungurii din Aiudu a trămisu o invitare la unu romanu de aice, să mărgă acolo. Nu s'a dusu. A treia dă aude, că l'a aleșu membru spre a conscrie pre cei cari au dreptu la alegere. Ungurii firesce a sciu, că din sulu nu scie carte.

Badea Niculae me puse la unu blidu cu măligacu lapte, și nu sca păi pana nu-lu menca!

Apoi scosei columb'a din straitia, dupa ce ti-asiu fi scrisu aceste — i-am pusu epistol'a in grumadi legatul de unu sinoru ungurescu — nu cumva să-lu impusce, i-am datu drumulu.

Domnedieu te blagoslovă! Bucura-te si salta, că de acuma . . . Celelate le scii.

Reمانu dara alu teu

frate de cruce
Pacala.

ne dîsu, dupa dialectulu *tisztás romanescu* de aici să-ti „scriu josu“ acesta tiéra si pre locuitorii ei.

Tiér'a e otarita de către resaritu cu „constituținea hunica“, de catra médiadi cu „magiarismu incarnat“ de la media-nópte munti de aur ce se radica din „supunerea órba“, — la apusu e „similiu naționalu romanu“, ce e necunoscutu înaintea locuitorilor tieri. Pre ceriulu acestui pantenu lucesce sórele, ce in dialectulu de aici se numesce „governu“; stelele inca nu s'au ivit, dar cătiva astronomi renumiți luera din tóte poterile, că să tog-

măsea crângulu ceriului, ca să aiba și ei stele; lună, adorata de mulți se chiama în limbă celor procopisți, — „*sperantia*“ după posturi înalte și grase.

Intre anticitățile tierei era o „*cetate de pietră*“ înse fiindu că locuitorilor nu placu vechimile numai în nemesiugă și în diplome, să facutu rogări la liberalul și preinduratu ministeriu, ca să le concéda preagratiosu, ca „*cetatea de pietră*“ de acum nainte să o numească „*cetatea de mamaliga*“. De aci mulți și au luat cutesare a numi tieră intréga: „*Tieră mamaligarilor*,“ — numire foarte nimerita,

Locuitorii tieri vorbescu limbă romană și încă cu atâtă preiubire, încătu se afirma, că deacă ar perdi toti fi lui Bendeguzu, și năr fi cine să vorbească limbă asiatică, acăsta totu-si năr apune în „tieră mamaligarilor;“ ci și atunci ar fi limba de conversare în cercurile domnesci și între domnisorii romani de aici. Pentru înaintarea culturii și literaturii romane, să a infintiatu mai-anu o societate de lectura romana, numita „*olvasó egylet*.“ Societatea tiene siedintie publice și private în fia-care săra în casă unui succesor al lui Abrahamu; acolo se tie-nu *discursuri* insufletitorie (*toasturi* se numescu pre aiurea) — firesc spre mai mare marire a națiunii romane — în limbă oficioasă, din motivu, că legea de națiunalitate, carea li este chiaru după placu nu spune *apriatu*, că în atari locuri e concesu a se întrebuintă și alta limbă, nu numai cea diplomatică hunică. Apoi aici se cetescu și cărti — dar se nu cugetă că cărtile ce dlu Popescu a tramsu din România, că ei acele pote tôte sunt róse de sioreci, ei cele cu 32 pagine în cari paragrafulu primu e: „*Ki az első*,“ și de celu cu 52 pagine, cu titlulu: „*Mi a kaufte?*“ „*Slager!*“ — Thaliă romana încă infloresce binisoru în fia-care érna se dau reprezentanții teatrali de a o societate ungură. Se dice, că voru angajă pre numită societate să dè reprezentanții teatrali și în vîră vitoria, — anume în lună lui *Augustu*.

Mancările principale ale locuitorilor, precum serie unu caletoriu din tieră „*Federatiunii*,“ sunt paprikás și gulyás hus și nu mamaligă, căci acăsta e mancare prea prosta.

Religiunea dominitoria e „*Discordia*“ religiu-ue suferita, dar' tare latită e: „*invidia*.“ Preutii acestoru culturi divine sunt din soiulu providentiale, și sunt atâtă de isteti în manevrele loru, încătu bietii credintiosi pravoslavnici nu voru său nu-i potu vedé mai nici odata.

Cârmuitorulu tieri e unu satrapă tramsu din *Mongoli-a-Mare* și tare, cătra carea să a anesatu „*cetatea de mamaliga*“ acum sunt siepte ani candu prin votu universalu, să a declaratu micu cu mare, că mai voiescu și fi cu tieră mongolă decătu cu alta tieră barbara. Satrapă de pre acăsta vreme e unu asié numită *Régifalusy*. Mai adaunadi mamaligarii erau să-lu pérda, căci a fostu venită carte, că voru să lu pună satrapa în alta tieră. Latiendu-se în tieră faimă acăsta, se nescu o miscare mare. Betrani și teneri alergau din susu în josu și din josu în susu plangeau și vaetau în tôte părțile, încătu cugetai că se apropiie judecată. (Ce să a intemplat? Veti vedé în mulu viitoru.)

TANDA și MANDA.

T. Ce e nou, frate Mando?

M. Nu scu nimica, decătu că pop'a nostru e în perplesitate mare.

T. Cum Asié?

M. D'apoi a-lalta eri am fostu la elu si mi-a povestită, că acuma nu scie ce să facă? Vladică de la Lugosiu i scrie să lucre multă la alegeri, — era mitropolitul celu „nou“ i scrie să nu s'amestece în politica. Acuma bietulu popa nu scie ce să facă, și de care să asculte?

T. Apoi să n'asculte de nici unul!

T. Da ce ai mai audătu?

M. Lucru mare, frate Tando.

T. Ce?

M. A eruptu batal'ia.

T. Între Grecia și Turcia?

M. Ba, numai în cerculu Radnei, în comitatulu Aradului, cortessii lui Constantini se batura cu ai lui Jonescu.

T. Cine a mai audătu, să se bata și romani între sine, — că ei eu asié sciu, că și Constantini e român.

M. Da și dinsulu e unu membru alu — partitul națiunalu din Aradu.

„Nocte pluit tota.“

(Traducere liberă, în prosă rimată.)

Nóptea 'nghiatia totă, diu'a se desghiatia,

Haller și cu Toma, se jóca pe ghiatia.

Unulu físpania, altulu deputatia,

Luneca viséza, ambii pe domnia.

Dar primavér'a vine, Haller nu-e físpanu,

Era bietulu Toma, remane corcodanu.

Unulu ca și altulu, ambii remanu frípti,

Unulu dérdeiesce, altulu crísnă 'n dinti.

Adio físpania, físpanu m'am compromesu,

Adio dep-tatia, dep-tatu nu m'a alesu.

Vino acumu frate, nobile par mihi,

Să vedemu gesieftă, undeva alibi.

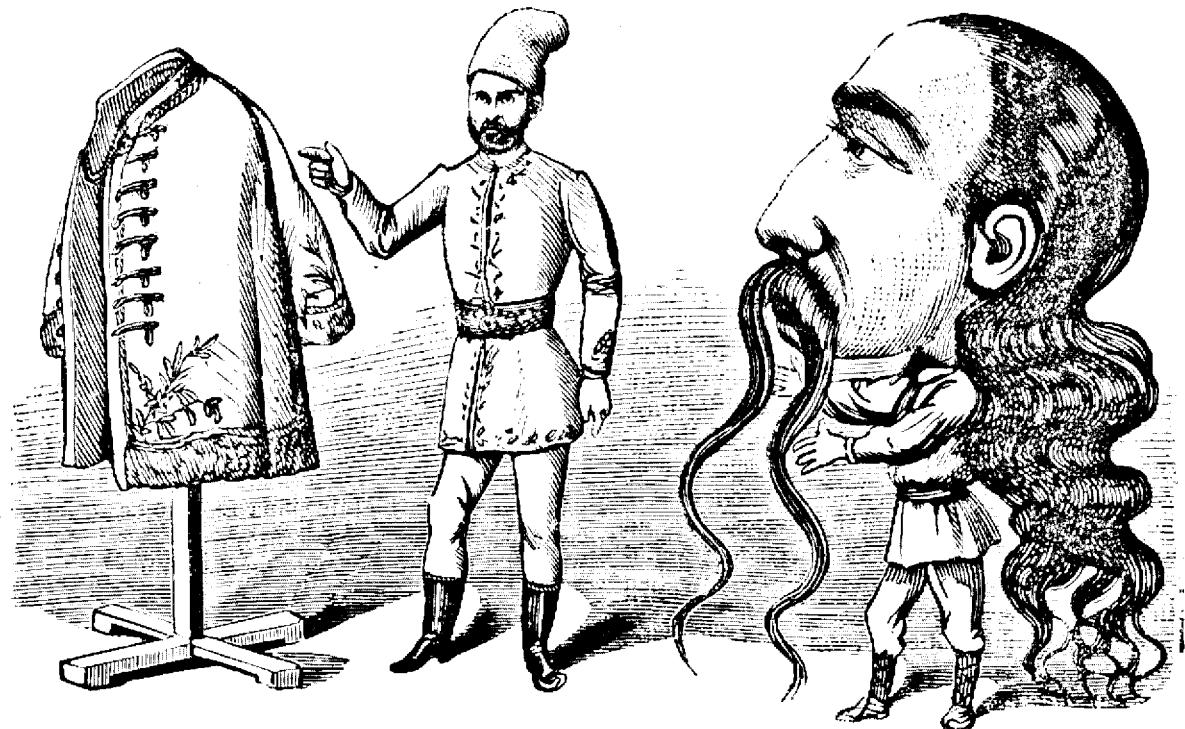
Astfeliu nóptea 'nghiatia, diu'a se desghiatia,

Haller și cu Toma, astfeliu se resfatia.

Gur'a Satului.

Post'a Gurei Satului.
Aceluia, carele, m'a intrebătu, ce onoriu i voiudă pentru anecdotele trameșe? Apoi dragulu meu, dreptu onorariu ti-o spune și io totu atâte anecdotă.

Icône din Carasiu.

Gur'a Satului: Ce vrei să faci cu hain'a aceea romanăsca, domnule, fostu capu alu partitului naționalu?

P. Ascu: D'apoi me gandescu, că cum asiu poté mai usioru să facu din ea atila?

Maestrulu de fauru: Dati in elu, feciori, pana ce va dice si dinsulu, că e — deákistu!

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoru: Iosifu Vulcanu.

Cu tipariulu Emericu Bartalits in Pest'a.